

(2) עצם - only few has it - has 3 parts:
א. עצם

B. 17

C. π nes - highest of 3 part.

from within to without - the marriage of psychology and theology. Therefore one of the ways of discovering G-d is through introspection.

הנפש הדדחיתית - 10% של השתעשעות ארוכה (devolution) מהאדוק, לאדם עם אושר דגש

ההתחלת יום אור מהאין סוף אצל רק דמות וזהו פ.

source is from G-d without intermediaries. In religious dimension of man G-d is available without mediation. Because of this וְאֵל man can't sin - he always does right - but the וְאֵל fights with this other וְאֵל.

- The animal soul is good by nature - it must be good.

- נִפְדֵּק וַאֲ - good by choice - man must have choice - at time one must suppress the animal soul in order to be able to do good for the נִפְדֵּק וַאֲ's choice must be a deliberate free act.

עזר

talks about Five mitzvot - all Jews have origin of their soul in G-d - all come from one father $\therefore$ they are called Pitok. But from the side of Pit they are not related $\therefore$ if they express only the pitok $\therefore$ they are not in a relationship of love (except love for an ulterior motive - not for "sake of love") Hence to express love must emphasize spiritual is superior to the material - but to reach G-d we don't deny material but elevate it when one does mitzvot he blesses his mitzvot.

When are you allowed to hate someone? only after you reprove him
(תוֹכִיחַ תוֹכִיחַ) and he is one who accepts the Torah and mitzvot (קַיִם)
If he does not accept מִצְוַת הַתּוֹכִיחַ I don't have the mitzvah of hating him
furthermore one should love him - מִיֵּשׁ פְּתִיחַ מִיֵּשׁ פְּתִיחַ - 887

השם - מידעל אית האנשים וקדד שטורה -

3/31/69

How does one bring them closer? with חירות אהדה

How about people who are חזרים (חזרים) - are you really allowed to hate them? It is a צו to hate them but it is also a צו to love them at the same time (hate bad part of them & love good part which is צו of אברהם) The realization that this צו is hidden arouses חזרה which negates the hatred.

ההקדמה עשר היות ומהות

3 names for this part:

שקט אחרים פק ש
חלק קטן
שם היות ומהות

- It is based on the first פסוק of שקט - "אברהם אבינו"
- if one has to bend truth in order to explain it to אדם - why shouldn't we depart from this "truth" when he grows up?

source of חזרה - אברהם (701)

" " " " - אברהם (702)

two types of חזרה - ① soul almost expires in longing (natural) to reach G-d - this is accomplished when one's appetites are overcome through the act of free will - remove the material obstruction & automatically soul rises to אברהם and receives spiritual pleasure אברהם - for this אברהם the אברהם are inadequate - this אברהם is reserved for the ul. select - the saints.

② you direct your contemplation to these things which arouse חזרה - what are they? A) G-d, the source of our existence. If I love my life I must love G-d B) Grasp greatness of G-d - his majesty - either as he works in nature or in history - example - he revealed himself to us in Egypt to save our souls from אברהם (this reveals his love for us).

The אברהם - אברהם - seems contradictory - how can one be commanded to love G-d? Answer: the commandment is to participate in those things which will lead to חזרה. (one can't command, however, to do the first type of love since the former is spontaneous) It is a צו of אברהם and not a צו as the second one is.)

DISCLAIMER: Any mistakes of omission, commission, or any other "no-no" ~~in~~ in these notes are mine and not Dr. Lamm's.

Moshe Lamm
4/5/69

4/21/64

כ' חיים מדעצון- תשמיד הזל"א; עא חתם על החרם נגד החסידות. דנמן
קיבולות דתית עא היה קיצוני. קטעו היה אדם מתון דש הפועלמים
של התקופה. הוא היה ההוגה הראשי של המתנגדים - אולם לא רצה שהפועלמים
ייעדיקו חסדן העם.

נפש החיים- דנו ששן (כ' יצחק) הדפיס את הספר ה' שנים אחר מיתת ר' חיים.
נשל החיים מיעד גיונשי הישיבה- ספר של מוסר וטיאולוגיה קבלתית שפולס
שיטה ששמה ומקיימה על ערכי היהדות, וגם הדקורת החשודה דיותר של
החסידות. הדקורת של ר' חיים היתה מכיוונת פנגד החסידות ולא כנגד
החסידים. הוא דקר ערכים וטויות ועא אנשים.

ר' חיים היה אדיר של תנועת הישיבות דש"טא וגל"י. הוא חי דתקופה
שכיתה גברות ת"ו ות"ט וצמחת החסידות. ר' חיים הנחין טודי התשמידים
וטודי ראשי הישיבה עישיבה דקולוצין (ר' חיים דעצמו פרנס את הישיבה)
עפני צמנו רק שוודו דאזור המקום- הרד של אותו המקום שווד- אולם עא הטכו
עמקמות אחרים ששמוד. הוא רכב טודי המוחות עמקום אחר- דקולוצין
שיטתו: פשטות ועא כפופ.

עכ"ר חיים ישיבה צריכה עכשם ① התמדה (ענין כמות)- עפיהו אק יט
שעה אחת עששק שוין דה תשמוק תורה, העשק יחזור עתהו ודחוי. ② עתה-
העיקר עא הידיעה אלא העתה דתורה.

ר' חיים קדש חסידים עישיבתו. המתנגדים של שמו קראו עחסידות "כת".
Heath-questions doctrines
כדי עהעפיעם.

Schematic-questions authority of the church. (כת)-

ר' חיים עא התנגד מהעדרת הסמכות מהרמנים "עלדי" אלא עזוקרניה
של החסידות. האון האישמם עמרד נגד סמכות התורה- אף אסור עהתחתן
עמקם, ששמוק עמקם וכופה.

ר' חיים ראה דשיטה האומננטית של דש התנו סכנה- סכנת אנטי נומיות.
Example: If ones needs כוונה to pray and one can't get this כוונה, it's better to
wait and not fulfill obligation of תפלה in order to get כוונה.

R. Chaim was upset about Chasidim you learned in dirty places.
If God is everywhere (immanence) therefore קדוש is everywhere - even in
מקום עכשיו. Hence man must find קדוש even in these places and react to
קדוש in these places - he must learn in these places.

The halachah makes value distinctions (מיידי, מיידי) - there is a
plurality of values. value pluralism is destroyed by immanence

because all of nature is uniformly sacred. there is value monism. Why should it make a difference if it's day or night - the whole day is holy for praying. חו"מ saw this danger of value monism in חסידות.

The Gaon, on the other hand, objected to the schematic element of חסידות which he saw in: their using ספרים instead of אוספים; and their setting up of their own minyanim in order to use this ספר. if ecstatic element was so important, the learning of Torah ^{היה} ~~was~~ on a secondary role.

used the expression "אשר אתר קדשת אלקים יחפצין" - חו"מ used the expression to describe the חסידים (source: חו"מ).

ספרו ר' חו"מ דק: ① חוט המשולש (ש"ת)

② השו"ת שנתן דבר של דת עפרקי אלוהי - דרוח החיים

③ נפש החיים (1884) - ה' חסדקים. באמת יל קד' חסדקים,

(ונאסף מקווא עפרק ד'). לשד: א) {
מטפסית. טיאפסית. מזויססת
ע' הקדשה
ז

3 - מקווא - מוסר - נגד חסידים

ה' - חסד מוסרי המתכוון עפרק התורה.

4/28/69

אורח - deals with his philosophic anthropology (study of man from philosophic viewpoint. Man is a microcosm of the world. The world is a macrocosm of man. Cosmology (structure of universe) and structure of man bear certain parallels.

Theosophy - study of God. One לשד in קדשה deal with God as if he is man. אורח יט כוחות אלקים ל'טעים עפרק כאלו יט עאלקים כדוד. (ש"ת)

קדשה = האדם הקדו (קדוהו). ① האדם הוא עפרק אלקים - ע' הרמזים המוזן עפרק - חכמה. אדם אחרים ג' חכמי. According to חו"מ the name אלקים symbolizes that God is the source of all power. All existence exists by virtue of it, כח which has its source in God. ③ According to חו"מ, אלקים means that God gave man the power to use כוחות. Man is granted the right and duty to use power. כח denotes both spiritual and physical power. Power means

not only power in this world, but power to influence other worlds.
 מעשי האדם משפיעים על העולמות העליונים והם משפיעים עליו. השפעת האדם
 עליהם חלק מהעצם של צם אלוהים. האדם עם הסתגלותו לעולמו של החוק
 (תורה ומצוות) משפיע על העולמות - או עטרה או עטרה. (זונה שולחת אדם
 מקיים; הוסיף אדם א"ט מקיים). עתה עולמות - תקון האדם מקיים מצוות
 שם תקון.

מה קורה לפני מתן תורה? ע"י חזק האזקת קיימות מצוות. כל היות
 תוצות היו אנשים רוחניים מחמת היותה תקון ע"י קיום המצוות. אולם האזקת
 עתה עטרה מצוות. יחידה? הם ראו שרק ע"י הפוך המצוה יכולים עתה.
 (עמש: יעקב נשא ד' אחיות). ואם אנו מדינים מצוה עטרה תננה התורה לפני-
 כי עז שנתנה התורה היו יכולים עטרה ע"י תקון. אולם אחר מתן
 תורה זה היה אסור. Implication: was against incipient
 anti-nomism of חסידות which attempted to gain תקון by doing
 עזרה.

שער א' - פרק כ"א - האדם מטהר את עצמו ולי זה מטהר את העולמות.
 When man does a מצוה he should not worry about his own
 spiritual welfare (he'll get that automatically), his motive
 should be תקון.

שער א' - פרק כ"ב - Before man could discern the
 results of their acts and could see when exception was called for.
 After מתן תורה, halacha said that man could attain תקון only
 within structure of halacha.

אם יחיד - השמים ע"י הר הכרמל ואם ע"י המצוה. אדם זה שעה אפ"הו. היה ע"י צוואת
 התורה והתורה שעה. ואחר שנפסק נצטוו א"ל היה עתה קאופן צה אופ' עתה
 שעה. דמנן התעורר עטרה מצוות צדקן וסמכו את זה ע"י התורה. מנן חתמת
 התעורר אין אנו יכולים עטרה כך או עטרה עטרה.

If one realizes the consequences of his acts this gives him the
 motivation and enthusiasm to perform the מצוות.

עשר ד' - נוצר ש' שמוך תורה - נרמק את העק ש' תפחור תורה - תר' תנאי
 The mediators between God and man. { עקום העקם. אצלות
 There are ten ∞ in each. These 4 { דכא
 pertain not only to creation but also { יצירה (אצ'ע)
 to God's relation with the world. { עשיה
 אצ'ע is the highest.

ספר התנאי - נקור התורה דכמה ש' אצ'ע

ל' חיי - נקור התורה דא' אצ'ע

According to Tanya Torah and World have their source in the O.C.
 Each part goes through 4 evolutionary stages. If there is no Torah
 there still could be material world.

According to Chayim's both Torah and world have their source in Torah
 which is part of the O.C. If there is no Torah (which is given continued
 existence by our study of Torah) there is no material world. Therefore he set
 upon ∞ the continuous study of the Torah (in order to keep the world
 going.)

תורה שטמה - העדר תפקודית - שמוך ע"נ עטות

שמוך עטם אהדת ה'

תקון

חסידות: צריכים שמוך תורה עטם דקיות. קעם ש' טוד אחר.

שטמה = עטם ה' - אפיקים אונגטי דערך התורה - צריכים עטות את זה ע'
 דקיות אונגטי ינעית. Learning is religious experience and not a cognitive one.

ל' חיי - שמוך עטות ע' וידעה

ל' חיי - שמוך התורה הנקור ש' המצוות

החסידות - שמוך התורה מצוה; ואינ' נקור המצוות.

5/19/69

הרד קוק - הטי"ה

ואז נד' מחנות - אנו קאה ממשפחת חזקית; האז היה מנוחה משיבת
קושיין רד קוק מן את' הדקשות. הוא אמר: ההלכה פועלת קצתם היו -
But under the pluralism there is pluralism. יחית וספ' יש
harmony; a harmony which characterizes all of existence. Man
must restore this harmony.

הרד קוק היה מקושר מלמע' (וא שום דברם היה; קצתם משיבת - דעתי
QUIETISM - God is so great we can't describe him in terms: he is great Nothing. We want to merge
with this great nothing. Hence do away with my individuality,
reality etc.)

One can gain, according to Rav Kook, religious truth through ① intuition.
spection ② and through looking at the world (empirical). The world is a
net of particulars. Behind the fragmentation and conflicting individual
principles there is harmony. Striving of man must be overcome these
illusory conflicts and recognize that there is only ONE.

ל' מנחם מנחם מדינא - פנח "פרי הארץ" - אמר: אין קן דוד קא ער שיתכח פרוטה
מחכים (מחכים) - פרוטה ער שיתכח פרוטה מדינא - אנו ידנו החשיב גליכר העולם
שפועל אחד אנו ידנו החשיב.

עודת ריאה - הסוד עק קארו ש' רד קוק. "התכחח החתמת ש' השמה" - הדקדמה
הזכר

The unity of the world is not only a psychological, mystical truth but
also an empirical one. (one of the ways of finding religious truth
is an empirical method of looking at the world.)

Steinheim - חזק שיהדות אך וכן פרי ההתנחלות - ש' הסכינה. אין דיהדות -
ש' לא הכרה - יש רק דוקים (קנאן זה דומה למנחם מדינא). שטנה יי
מדינא שפועל: אדם יות = ש' ע

יהדות (יהדות + נצרות) = רוח

Rosenzweig - "The Star of Salvation" - believes that the world has no
harmony. He found this truth through the same empiric
observation that led Rav Kook to harmony. According to
Rosenzweig man's function is to protect his own soul, not to
allow the dissonance to destroy his soul.

The creation of the world was the result of a הקדשה על העולם - cosmic accident. The effluence of the o'c was too great to be contained by the ספירות and there was an overflow (this world). This idea is called שזירת עולם.

There is non-God principle called קדושה - evil - that which is not divine. Sparks of o'c fell into קדושה and the world came into existence. Man's function is תקון - to restore the world - whenever I find ע'ס by my contemplations and actions I must elevate it back to its source = השפאות הנצוצות.

According to סדירות כסדים and השפאות הנצוצות, הו'ו'ו' is an historical process.

According to Rav Kook the world is already in a state of תקון. The fissures, (כסדים) are not in the world but are in us subjectively. If the world is already in the condition of תקון where is ה'י'ס'ה? In our failure to perceive harmony in this world. According to Rav Kook, therefore, השפאות הנצוצות כסדים and השפאות הנצוצות are not historical processes but exist within us. [harmony of this world = קדושה]

The highest religious value is Kiddushah. Kiddushah קדושה integrates everything by adding the missing ethical element. There is not only harmony of material things but also harmony of values. If sacred is the index of value harmony - what then is חסד? The difference between חסד and קדושה is only subjective. - "אין דאמית חסד נוחס" - there is only holy and "not-yet-holy."

שע' הקדושה - ח' יש'ה חס'י חס'ה - פ'ת' "ש'ן ע'וח'ת חס'ית" דא'ן א'ת חס'ים ש'ת' החס'ה ש'ן יש'ט' ע'ס'ים. "ה'ים חס'ים פ'ח'ד ש'ן קדושה וחס'ה, א'ת' ה'ח'ודים חס'ים א'ת' ה'פ'ח'וד חס'ה ע'א'כ'ד'ר חס'ה ע'א'כ'ד'ר ש'צ'י'ים ע'ת'ג'ד'ר ע'ס'י. חס'וד? כ'י א'ת חס' קדושה... קדושה הקדושים ע'ס'י חס'וד וחס'ה." "ש'י' ח' קוק - חס'ה חס'ה? פ'ח'ד ע'ס'ים - ע'כ'ר ע'ת'ח'ו'ת ש'ת' חס'ים. חס'וד = חס'וד נפ'ש' ע'ת'ח'ו'ת.

תפלה (not only my own petitions - also those for society.)
 Prayer is a dialogue between God and the soul. At each inter-
 change the dialogue is ennobled. The more you have prayer the
 greater the capacity of prayer and the more ennobled it is. Prayer
 takes man's separate spiritual forces and harmonizes them.

Prayer is an absolute need and the greatest pleasure. [1]
 When we pray we become restless and there is no way of satisfying
 ourselves. We see ourselves as imperfect in comparison to perfection.
 We see the possibility of reworking our own inner world modeled on
 the world of perfection.

Hence, Prayer gives us a glimpse of perfection and is
 therefore the ideal we strive to achieve in this world. [5]

5/26/69

ענני תפילה - התפילה הנותנת שם הנשמה

Subconsciously the inner spiritual self is prayer. my [10] job is to reveal this prayer. When I pray I reveal my inner self which is in a state of prayer. הנשמה הנקודה עומדת שם הכוחות של האדם - והעמוקה ביותר (ממשה שנשמה יש רוח וממשה שרוח נפש).

התפילה כוונה עצומה לא רק את האדם אלא כל העולם. עקבות התורה הן התגלות שם התפילה המכוסה שם הנשמה.

לפי ר' חיים - עקבות התורה - ממשה שהוסף התחזקות ה' שם העולם ("דיוקן").
לפי ר' דוד - ממשה תורה ומצוות - שהוציא את האדם מן העולם אף העליון - אדם איפה נמצא האדם? דיוקן העולם שם האדם (קספירות קנפס האדם).
אז יש התפילה מהפנים אל החוץ * ודיוקן נשפך מידע לו.

[4] דבר להתפלה צריכים להכיר שחנננו מתפלל בזה. הנשמה תמיד מתפלקת שם. קנפס האדם מתפלל התפילה הנשמתית - מתפלל קנפס. (מן ההשכל אף העליון) והנשמה מקבלת תגובת משה.

[5] אדם אין מתפלל אדם את האדם הכח להתפלל. וכשמתפללים מורים את התפילה המוגשמת.

[6] אלו שהיו מתפללים שם היו פשוט ואח"כ להתפלל. היכולת להתפלל תלויה בזהר פנימיותו של האדם. תפילה מצד ע"י מים. שם מה שמו מתחמק שהוציא את התפילה ממחמק. נשמות - ק' גדול השפעת התפילה על ח"י. אין אני יודע אדם התפילה משיג את ממשה העליון או משפיעה על חלקי ח"י ואין אני יודע על חלקי - קה' יודע טוית.

Through prayer I recognize the individuality of my spiritual being.

The whole plethora of man's cultural, intellectual, and psychological equipment is an outgrowth of prayer.

Prayer not only gives expression to oneself, but allows [7] oneself to enter from without, thereby enriching the oneself.

Prayer not only influences me spiritually for it also influences my relationships to man. This is more so if my prayer is קדוש and

* שם תוצאה מהדעה שם נמצא שם דבר - מומנאיות. ר' חיים חושב על נשימה לו.